

[Bernhard Baunsgaard.]

både fra privates og fra de offentlige institutioners side til forbrug af kapital, ikke kan dækkes af den opsparing, vi har. Men det er allerede antydet heroppefra af andre, og jeg vil gerne understrege det, at den væsentligste, den vigtigste og den aller- mest fremmende forudsætning for en opsparing er en stabil økonomi. Det er det bedste.

Med hensyn til de foreslåede skattebegunstigelser vil jeg endnu en gang understrege, for at der ikke kan være diskussion om det, at det vil være ganske overordentlig vanskeligt at overtale det radikale venstre til at gå ind for et forslag, der bygger på sådanne begunstigelser. Jeg indrømmer blankt, at det, venstre her er inde på: et nedslag i selve skatten og ikke et nedslag i den skattepligtige indkomst, er betydelig bedre, men tilbage står rigtignok, at det stadig væk vil forøge fradragsjunglen og derfor ikke er godt.

Om de enkelte punkter skal jeg ikke sige meget, men jeg er parat til at se på, om 20 pct., når vi har en lovgivning i forvejen, er det rigtige — om ikke 25 er bedre. Jeg vil også gerne sige om punkt 4, der taler om skattemæssigt overskud ved bolig i eget hus, at det ikke kan være rimeligt, at det på nogen måde indgår; for folk, der har udbetalt alle deres lån i huset, må jo have en stor indtægt; derfor kan det ikke være rimeligt, at det kommer dem til gode.

Derimod er det muligt, at vi burde se på det i forbindelse med pensionister. Vi har jo i forvejen et forslag, der berører netop disses forhold, og jeg synes, det ville være rimeligt, om vi gennemgik det hele i udvalget.

Med hensyn til punkt 5 om, at skatterådene måske ikke i tilstrækkelig grad har brugt det skøn, der nu skal udøves til nedslag for nyetablerede erhvervsdrivende, er det også noget, jeg meget gerne ser på i udvalget.

Med disse ord kan jeg kun sige, at i den foreliggende form kan vi ikke støtte forslaget, men vil gerne se på det i et udvalg,

og så er det jo muligt, at vi i fællesskab kan finde frem til foranstaltninger.

Lütken: Det overrasker formentlig hverken forslagsstillerne eller nogen andre, at vi næppe kan se særlig positivt på det her foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Vort hovedsynspunkt, at folk i samme indtægtssituation skal svare samme skat, imødekommes jo netop ikke ved dette. Der sker yderligere en indsnævring af skattegrundlaget, medens det, vi gerne vil have, er, at det bliver udvidet. Generelt kan vi altså sige, at dette forslag hører til den slags, som vi vil bekæmpe.

Det siges i fremsættelsen, at det er tanken, at A-skatteydere skal have skattefrihed af nettorenteindtægt op til 3.000 kr. pr. år, og det skal de selvfølgelig efter forslaget, men så vidt jeg kan se, er der en række andre personer, der også skal have det — det var allerede finansministeren inde på — idet der nemlig her er tale om, at de personer, hvis A-indkomst overstiger deres B-indkomst, skal nyde godt af nettorenteindtægtsfritagelsen. Hvad der her er tænkt på, kan jeg selvfølgelig ikke nøjagtigt sige, men jeg har en fornemmelse af, at det, der især er tænkt på, er en lang række landmænd, som har et brug samtidig med, at de har en lønindtægt; i hvert fald vil dette i vidt omfang berøre sådanne personer.

I forvejen er det jo en gruppe, der administrativt er vanskelig at ligne, fordi de har en kontrollabel lønindtægt og en skønmæssigt ansat indtægt fra landbrug, og hele dette administrative kompleks bliver, så vidt jeg kan se, endnu vanskeligere, når der samtidig til det skal knyttes regler om skattnedslag. Så jeg tror, at det både af principielle og af administrative grunde er et dårligt forslag. Det er, så vidt jeg kan se, også privilegerende for de ældre årgange. Unge mennesker har svært ved at præstere en nettoopsparing, det er jo i de unge år, man skal sætte bo og bruge penge og derfor ofte må sætte sig i gæld, og det gør det umuligt at fremvise en større nettoopsparing,